

- 3) Det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva huruvida arbetsgivarens skyldighet att medge behöriga nationella arbetsmiljömyndigheter tillgång till arbetstidsregister för omedelbar avläsning kan anses vara nödvändig för att dessa myndigheter ska kunna utföra sitt tillsynsuppdrag genom att den bidrar till att effektivisera tillämpningen av lagstiftningen om arbetsvillkor, särskilt vad gäller arbetstiden, och för det fallet att svaret är jakande, huruvida de sanktioner som påförs för att säkerställa en effektiv tillämpning av kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden står i överensstämmelse med proportionalitetsprincipen.

(¹) EUT C 52, 22.2.2014.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Bacău (Rumänien) den 15 januari 2014
– Municipiul Piatra Neamț mot Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice**

(Mål C-13/14)

(2014/C 261/19)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Bacău

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Municipiul Piatra Neamț

Motpart: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Domstolen (åttonde avdelningen) har genom beslut av den 12 juni 2014 slagit fast att det är uppenbart att tolkningsfrågan ska avvisas.

Talan väckt den 7 april 2014 – Europeiska kommissionen mot Helleniska republiken

(Mål C-167/14)

(2014/C 261/20)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Zavvos och E. Manhaeve)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 260.1 FEUF genom att inte vidta samtliga åtgärder som krävs för att följa domstolens dom av den 25 oktober 2007 i mål C-440/06, kommissionen mot Republiken Grekland,
- förplikta Republiken Grekland att till kommissionen betala ett föreslaget vite på 47 462,40 euro för varje dag som denna stat inte har följt domen i mål C-440/06, från och med den dag då domen i förevarande mål meddelas till dess att domen i mål C-440/06 har följts,

- förplikta Republiken Grekland att till kommissionen betala ett standardbelopp på 5 191,20 per dag, från och med den dag då domen i mål C-440/06 meddelades till den dag då dom meddelas i förevarande mål eller till den dag då domen i mål C-440/06 har följts, om det sistnämnda inträffar tidigare, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen åberopar följande vad gäller metoden för beräkning av sanktionerna:

- A – Betydelsen av de unionsrättsliga regler som överträtts, det vill säga artiklarna 3 och 4 i direktiv 91/271/EEG⁽¹⁾ om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse som gäller hopsamling, rening och utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse samt rening och utsläpp av avloppsvatten från vissa industrisektorer och som har till syfte att skydda miljön från skadlig inverkan till följd av de nämnda utsläppen av avloppsvatten.

Kommissionen gör gällande att utsläpp av orenat avloppsvatten (det vill säga som inte har genomgått någon rening på grund av att det inte finns integrerade ledningsnät och/eller reningsverk) i ytvatten innebär en förorening som kännetecknas av en störning i syrebalansen medan ett tillskott av näringsämnen (särskilt kväve och fosfor) har en betydande inverkan på vattendragens kvalitet och de däri befintliga ekosystemen (vilket till exempel äventyrar olika fiskbestånd).

Vad gäller avloppsvatten från tätbebyggelse som har genomgått en otillräcklig rening (reningsanläggningar som inte gör en andra rening eller som gör en andra rening som inte överensstämmer med gällande krav) konstaterar kommissionen dessutom att den primära reningen inte är tillräcklig för att förhindra all risk för förorening och försämring av kvaliteten på vattnet och angränsande ekosystem. Alltför höga utsläpp av näringsämnen (fosfor och kväve) i ytvattnet är nämligen en viktig faktor bakom den ökade eutrofieringen (ökad tillväxt av alger och vattenväxter) som ökar risken för störningar i syrebalansen i vattnet och hotar fiskbeståndens och andra vattenlevande organismers existens, och ökar risken för skada på angränsande ekosystem på land. Det är just av denna anledning som det i artikel 4 i direktiv 91/271/EEG föreskrivs att avloppsvatten från tätorter med mer än 15 000 personekvivalenter (pe) får släppas ut endast efter att det genomgått en andra rening eller en motsvarande rening.

Kommissionen gör mot bakgrund av det ovan sagda gällande att hopsamling och rening av allt avloppsvatten från grekiska tätorter med mer än 15 000 pe har en avgörande betydelse för bevarandet och förbättringen av kvaliteten på ytvattnet, ekosystem i vattnet och på land vilka är direkt beroende av vattendragen i fråga, samt för att säkerställa en full och korrekt tillämpning av andra unionsdirektiv.

Trots de grekiska myndigheternas ansträngningar och de åtgärder som dessa vidtagit de senaste åren står det klart att sex tätorter med mer än 15 000 pe av de totalt 23 tätorter som avses i domen av den 25 oktober 2007 (varav fem i östra Attika som är en av de mest tätbefolkade regionerna i Grekland) ännu i dag inte uppfyller de krav som ställs i artiklarna 3 och 4 i direktiv 91/271/EEG. Personekvivalenterna för dessa sex tätorter är 124 000 (16 000 för Lefkimmi, 25 000 för Nea Makri, 17 000 för Markopoulo, 20 000 för Rafina och 28 000 för Artemida).

- B – Överträdelsens följder för allmänna och enskilda intressen. Underlåtelsen att fullt ut följa domstolens dom medför stora risker för miljöförorening och påverkar folkhälsan. Som ovan anförts leder ett ofullständigt verkställande av domen i mål C-440/06 till en eutrofiering av ytvattnet som kan äventyra bland annat en god ekologisk och kemisk balans och bevarandet av ekosystem i vattnet och på land. Kommissionen anser därför att det ofullständiga verkställandet av domen kan påverka genomförandet av andra unionsdirektiv, såsom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG⁽²⁾ av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område, Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/7/EG⁽³⁾ av den 15 februari 2006 om förvaltning av badvattenkvaliteten och rådets direktiv 92/43/EEG⁽⁴⁾ av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter.

Kommissionen hävdar dessutom att det ofullständiga verkställandet av domstolens dom inverkar negativt på medborgarnas möjlighet att utnyttja förekomsten av tillräckligt rena vattendrag för fritidsaktiviteter (fiske, bad, segling etc.). Det är även troligt att detta även påverkar såväl kvaliteten på vatten som är avsett för konsumtion av människor som människors hälsa i sig.

⁽¹⁾ EGT L 135, s. 40.

⁽²⁾ EUT L 327, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 64, s. 37.

⁽⁴⁾ EGT L 206, s. 7.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgerichts Korneuburg (Österrike) den 12 maj 2014 – Eleonore Prüller-Frey mot Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG

(Mål C-240/14)

(2014/C 261/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Korneuburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Eleonore Prüller-Frey

Motparter: Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 2.1 a och c i rådets förordning (EG) nr 2027/97 av den 9 oktober 1997 om lufttrafikföretags skadeståndsansvar vid olyckor ⁽¹⁾, artikel 3 c och g i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 785/2004 av den 21 april 2004 om försäkringskrav för lufttrafikföretag och luftfartygsoperatörer ⁽²⁾ samt artikel 1.1 i konventionen om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter, som undertecknades den 28 maj 1999 i Montreal ⁽³⁾, tolkas så att skadeståndsanspråk från en skadelidande

— som var passagerare i ett luftfartyg vars avgångsort och bestämmelseort var belägna i samma medlemsstat,

— som transporterades utan ersättning av piloten,

— varvid syftet med flygningen var att ovanifrån besiktiga en fastighet som var föremål för en fastighetstransaktion som passageraren avsåg att genomföra med piloten, och

— som åsamkades kroppsskada med anledning av att luftfartyget störtade,

enbart ska bedömas utifrån artikel 17 i konventionen om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter, som undertecknades i Montreal den 28 maj 1999, och att den nationella lagstiftningen inte är tillämplig?

2) För det fall fråga 1 besvaras jakande:

Ska artikel 33 i konventionen om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter, som undertecknades i Montreal den 28 maj 1999 och artikel 67 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽⁴⁾ tolkas så, att frågan om behörighet att avgöra om de skadeståndsanspråk som anges i fråga 1 enbart ska bedömas utifrån artikel 33 i konventionen om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter, som undertecknades i Montreal den 28 maj 1999?